

Trešdiena, 2014. gada 12. marta

P7_TA(2014)0208

Pakistānas loma reģionā un politiskās attiecības ar ES**Eiropas Parlamenta 2014. gada 12. marta rezolūcija par Pakistānas lomu reģionā un politiskajām attiecībām ar Eiropas Savienību (2013/2168(INI))**

(2017/C 378/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. un 21. pantu un Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD),
- ņemot vērā 2012. gada februāra ES un Pakistānas attiecību stiprināšanas piecu gadu plānu⁽¹⁾,
- ņemot vērā ES stratēģisko satvaru un rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā (11855/2012), ko Ārlietu padome pieņēma 2012. gada 25. jūnijā⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas drošības stratēģiju “Droša Eiropa labākā pasaulē”, ko 2003. gada 12. decembrī pieņēma Eiropadome, un ziņojumu par tās īstenošanu “Sniegt drošību mainīgā pasaulē”, ko 2008. gada 11. un 12. decembra sanāksmē apstiprināja Eiropadome,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES) Nr. 978/2012 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu⁽³⁾ un jo īpaši tajā paredzēto īpašo veicināšanas režīmu ilgtspējīgai attīstībai un labai pārvaldībai (“GSP+”),
- ņemot vērā iepriekš minētās regulas VIII pielikumu, kurā minētas ANO/SDO galvenās konvencijas cilvēktiesību un darba ņēmēju tiesību jomā un konvencijas, kas saistītas ar vides un pārvaldības principiem, kuras Pakistāna ir ratificējusi un piekritusi efektīvi īstenot,
- ņemot vērā 2013. gada 11. martā pieņemtos Ārlietu padomes secinājumus par Pakistānu,
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 7. februāra rezolūciju par nesējumiem uzbrukumiem medicīniskās palīdzības darbiniekiem Pakistānā⁽⁴⁾, 2012. gada 13. septembra nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko Pakistānai ievieš ārkārtas autonomās tirdzniecības preferences⁽⁵⁾, 2011. gada 15. decembra rezolūciju par sieviešu stāvokli Afganistānā un Pakistānā⁽⁶⁾, kā arī Cilvēktiesību apakškomitejas delegācijas vizīti Pakistānā 2013. gada augustā,
- ņemot vērā ANO īpašā referenta *Ben Emmerson* 2013. gada 18. septembra ziņojumu par cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzību un veicināšanu, apkarojot terorismu, un ANO īpašā referenta *Christof Heyns* 2013. gada 13. septembra ziņojumu par ārpusstiesas, tūlītēju vai patvaļīgu nāvessodu izpildi,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2013. gada 18. decembra rezolūciju Nr. 68/178 par cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzību, apkarojot terorismu,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas atzinumu (A7-0117/2014),

⁽¹⁾ http://eeas.europa.eu/pakistan/docs/2012_feb_eu_pakistan_5_year_engagement_plan_en.pdf

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/131181.pdf

⁽³⁾ OV L 303, 31.10.2012., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0060.

⁽⁵⁾ OV C 353 E, 3.12.2013., 323. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 168 E, 14.6.2013., 119. lpp.

Trešdiena, 2014. gada 12. marta

- A. tā kā Pakistānas stratēģiskā loma reģionā un tās attiecības ar kaimiņvalstīm, kā arī ES un Pakistānas attiecības Eiropas Savienībai ir svarīgas un kļūst aizvien svarīgākas, ņemot vērā šīs valsts nozīmīgo atrašanās vietu nestabila reģiona vidū, tās būtisko nozīmi Vidusāzijas un Dienvidāzijas drošības un attīstības jomā un tās izšķirošo nozīmi terorisma, ieroču izplatīšanas, narkotiku tirdzniecības un visu citu tādu starptautisku draudu apkarošanā, kas ietekmē Eiropas iedzīvotāju drošību un labklājību;
- B. tā kā 2013. gada maija parlamenta vēlēšanas Pakistānas mūsdienu vēsturē bija pirmais varas nodošanas gadījums no vienas vēlētas civilās valdības citai valdībai; tā kā Pakistānas demokrātijas procesa pamatā ir plašākas pārmaiņas sabiedrībā, tostarp pieaugošais pilsētnieku vidusslānis un aizvien aktīvākā pilsoniskā sabiedrība un neatkarīgi plašsaziņas līdzekļi;
- C. tā kā valsts politisko un ekonomisko progresu kavē plašas iekšējās un reģionālās drošības problēmas, piemēram, ekstrēmisms, konflikti dažādu sektu starpā, pašnāvnieku uzbrukumi un mērķtiecīgas slepkavības, kā arī tiesiskuma trūkums cilšu apdzīvotajās teritorijās apvienojumā ar tiesībaizsardzības iestāžu un krimināltiesiskās sistēmas vājumu;
- D. tā kā skolu neapmeklējošu iedzīvotāju daļa Pakistānā ir viena no lielākajām pasaulē, jo aptuveni 12 miljoni bērnu neapmeklē skolu un aptuveni divas trešdaļas Pakistānas sievietes un puse Pakistānas vīrieši ir analfabēti; tā kā Pasaules Ekonomikas foruma ziņojumā par dzimumu nevienlīdzību šī valsts 135 valstu sarakstā joprojām atrodas 134. vietā;
- E. tā kā saskaņā ar Pasaules Klimata riska indeksa datiem Pakistāna ir viena no divpadsmit valstīm, kuras pēdējos divdesmit gados visvairāk skārušas klimata pārmaiņas, tā ir cietusi no nopietniem plūdiem un no ūdens trūkuma un to tieši ietekmē ledāju kušana Himalaju un Karakoruma kalnu grēdās;
- F. tā kā Pakistāna ir daļēji rūpnieciski attīstīta valsts ar zemu un vidēji zemu ienākumu līmeni un aptuveni trešdaļa tās iedzīvotāju dzīvo zem nabadzības sliekšņa; tā kā Pakistāna saskaņā ar 2012. gada tautas attīstības indeksu (TAI) ir ierindota 146. vietā 187. valstu starpā (2011. gadā tā bija 145. vietā); tā kā Pakistānas ekonomiskajai situācijai kaitējumu nodarījušas secīgas dabas katastrofas un tā kā augstais nedrošības līmenis, nestabilitāte un valstī plaši izplatītā korupcija vājina tās ekonomisko izaugsmi un ierobežo valdības spēju attīstīt valsti;
- G. tā kā Pakistāna ir neaizsargāta pret dažādiem apdraudējumiem, kas galvenokārt ir plūdi un zemestrīces; tā kā Pakistānas nestabilā drošības situācija un sociālās problēmas vairo tās neaizsargātību; tā kā katastrofas vairāku gadu garumā ir izsmēlušas jau nabadzībā nonākušo kopienu problēmu risināšanas stratēģijas un ievērojami samazinājušas to izturēšanas spēju pret turpmākām katastrofām;
- H. tā kā Pakistānas konstruktīvais ieguldījums ir būtisks samierināšanās, miera un politiskās stabilitātes panākšanai tās kaimiņvalstīs un konkrēti Afganistānā, jo īpaši saistībā ar plānoto NATO bruņoto spēku atsaukšanu 2014. gadā;
- I. tā kā Pakistāna ir viena no lielākajām ES attīstības un humānās palīdzības saņēmējām un tā kā ES ir Pakistānas lielākais eksporta tirgus;
- J. tā kā Pakistāna kļūst par aizvien nozīmīgāku ES partneri cīņā pret terorismu, ieroču izplatīšanu, cilvēku un narkotiku tirdzniecību un organizēto noziedzību, kā arī reģionālās stabilitātes nodrošināšanā;
- K. tā kā ES un Pakistāna nesen ir nolēmušas padziļināt un paplašināt savas divpusējās saites, par ko liecina 2012. gada februārī aizsāktais attiecību stiprināšanas piecu gadu plāns un 2012. gada jūnijā notikušais pirmais ES un Pakistānas stratēģiskais dialogs;
- L. tā kā ES un Pakistānas 2012. gadā pieņemtā attiecību stiprināšanas piecu gadu plāna mērķis ir veidot stratēģiskas attiecības un tādu mieram un attīstībai paredzētu partnerību, kuras pamatā ir kopīgas vērtības un principi;

Trešdiena, 2014. gada 12. marta

M. tā kā no 2014. gada 1. janvāra Pakistāna ir iekļauta ES īpašajā vispārējo tarifa preferenču sistēmā (GSP+);

N. tā kā 2012. gada septembrī "Ali Enterprises" fabriku Karači, kurā tiek ražoti džinsi Eiropas tirgum, iznīcināja ugunsgrēks, kā rezultātā gāja bojā 286 drupās ieslodzīti strādnieki; tā kā Pakistānas iekļaušana GSP+ sistēmā varētu veicināt ražošanu tekstilizstrādājumu nozarē, kā arī piešķirt lielāku nozīmi darba tiesību un ražošanas apstākļu uzlabojumiem,

1. uzsver 2013. gada maijā notikušo vēlēšanu nozīmīgumu demokrātijas un civilās pārvaldes konsolidācijai Pakistānā; mudina Pakistānas politisko eliti izmantot šo iespēju, lai vēl vairāk nostiprinātu demokrātiskās iestādes, tiesiskumu, civilo kontroli visās valsts pārvaldes jomās, jo īpaši drošības spēkos un tiesu sistēmā, sekmētu iekšējo un reģionālo drošību, īstenotu reformas pārvaldības jomā nolūkā atjaunot ekonomikas izaugsmi, veicinātu pārredzamību un cīņu pret organizēto noziedzību un mazinātu sociālo netaisnīgumu, kā arī lai apturētu un novērstu visus cilvēktiesību pārkāpumus;

2. tomēr uzskata, ka ilgtspējīgas demokrātijas un plurālistiskas sabiedrības veidošana, kā arī lielāka sociālā taisnīguma nodrošināšana, dziļas nabadzības un nepietiekama uztura problēmas novēršana atsevišķās valsts daļās, pamatizglītības līmeņa celšana un valsts sagatavošana klimata pārmaiņu izraisītajām sekām būs saistīta ar dziļām un sarežģītām reformām Pakistānas politiskajā un sociālekonomiskajā iekārtā, kam joprojām ir raksturīgas feodālas zemes īpašumtiesību struktūras un politiskās lojalitātes sistēmas, līdzsvara trūkums starp militāro izdevumu no vienas puses un labklājības nodrošināšanas, izglītības un ekonomikas attīstības prioritātēm no otras puses, kā arī ieņēmumu gūšanas sistēma, kas nedarbojas un sistemātiski mazina valsts spēju nodrošināt sabiedriskās preces;

3. atbalsta Pakistānas valdības centienus un mudina to izstrādāt efektīvus līdzekļus, lai novērstu un uzraudzītu turpmāku dabas katastrofu iespējamību un nodrošinātu vietējo dalībnieku, starptautisku NVO un līdzekļu piesaistītāju efektīvāku koordināciju un sadarbību humānās palīdzības jomā;

4. atkārtoti pauž nostāju, ka laba pārvaldība, pārskatatbildīgas un iekļaujošas iestādes, pilnvaru nodalīšana un pamattiesību ievērošana ir svarīgi elementi, lai risinātu attīstības un drošības jautājumus Pakistānā; turklāt uzskata, ka ievēlētās civilās valdības, kam piešķirta demokrātiska leģitimitāte, varas nodošana provincēm un efektīva vietējā pašvaldība ir vispiemērotākie līdzekļi, lai apturētu vardarbības un ekstrēmisma vilni, atjaunotu valsts pārvaldi federatīvi pārvaldītajās cilšu teritorijās (FATA) un nodrošinātu Pakistānas suverenitāti un teritoriālo integritāti;

5. šajā sakarībā atbalsta Pakistānas valdības nodomu uzsākt miera sarunas ar kustību *Tehreek-e-Taliban Pakistan (TTP)* ar nosacījumu, ka tās nodrošinās virzību uz nekārtību novēršanas politisku un ilgtspējīgu risinājumu un stabilu demokrātiju, kurā ievēro cilvēktiesības; tomēr aicina sarunu dalībniekus ņemt vērā, ka izglītības līmenis, jo īpaši sievietes vidū, ir nenoliedzami izšķirošs elements sabiedrības attīstībā, un būtisku nozīmi sarunās piešķirt meiteņu izglītībai;

6. augstu vērtē Pakistānas konsekvento apņēmību apkarot terorismu abās savas robežas pusēs un mudina iestādes veikt drosmīgākus pasākumus, lai vēl vairāk ierobežotu iespējas Pakistānas teritorijā vervēt un apmācīt teroristus, jo tas padara noteiktus Pakistānas apgabalus par drošu patvērumu teroristu organizācijām, kuru mērķis ir destabilizēt valsti un reģionu, visvairāk tieši Afganistānu;

7. norāda, ka 2013. gada 1. novembrī ASV vadīts bezpilota lidaparāts nogalināja Pakistānas *Taliban* vadītāju *Hakimullah Mehsud* un ka Pakistānas parlaments un jaunā valdība ir oficiāli paudusi iebildumus pret šādiem uzbrukumiem, un ka starptautiskajos tiesību aktos būtu skaidrāk jānosaka ierobežojumi bezpilota lidaparātu izmantošanai uzbrukuma nolūkos;

8. aicina Pakistānas valdību pildīt tās saistības un pienākumus drošības jomā, turpinot iesākto cīņu pret ekstrēmismu, terorismu un radikalizāciju, ieviešot stingrus bezkompromisa drošības pasākumus un tiesībaizsardzību, kā arī novēršot nevienlīdzību un risinot sociālekonomiskās problēmas, kas var izraisīt Pakistānas jauniešu radikalizāciju;

Trešdiena, 2014. gada 12. marta

9. pieņem zināšanai, ka Pakistānas valdība ir nepārprotami iebildusi pret ASV bezpilota lidaparātu triecieniem savā teritorijā; atzinīgi vērtē ANO Ģenerālās asamblejas rezolūciju, kurā prasīts sīkāk paskaidrot tiesisko regulējumu attiecībā uz militāro bezpilota lidaparātu izmantošanu;

10. atzinīgi vērtē Pakistānas ieguldījumu Afganistānas valsts veidošanas un samierināšanas procesā, tostarp palīdzību miera sarunu atsākšanas veicināšanā; sagaida, ka Pakistānas attieksme būs tikpat pozitīva arī Afganistānas prezidenta vēlēšanu sagatavošanas posmā un pēc vēlēšanām; pauž bažas par ģeopolitisko konkurenci starp kaimiņvalstīm par ietekmi Afganistānā pēc NATO bruņoto spēku atsaukšanas;

11. cer uz Pakistānas konstruktīvu līdzdalību stabilitātes veicināšanā reģionā, tostarp arī jautājumā par NATO un ES dalībvalstu klātbūtni Afganistānā pēc 2014. gada, turpinot sekmēt trīspusējās sarunas ar Indiju, Turciju, Ķīnu, Krieviju un Apvienoto Karalisti par līdzdalību norisēs Afganistānā un veicinot reģionālo sadarbību cīņā pret cilvēku, narkotiku un preču nelikumīgu tirdzniecību;

12. pauž gandarījumu par nesen panākto ievērojamo progresu dialogā starp Pakistānu un Indiju, jo īpaši attiecībā uz tirdzniecības un cilvēku savstarpējiem sakariem, kas ir iespējami abu pušu konstruktīvās attieksmes dēļ; pauž nožēlu, ka dialogā panāktie sasniegumi joprojām nav pasargāti no tādiem nejaušiem notikumiem kā pašreizējie incidenti uz kontroles līnijas, kas atdala Pakistānas okupēto Kašmīras daļu no Indijas okupētās Kašmīras daļas; prasa abām valdībām nodrošināt pienācīgas komandķēdes, militārpersonu pārskatbaidību un dialogu militārpersonu starpā, lai nākotnē izvairītos no šādiem incidentiem;

13. atzīst Pakistānas likumīgās intereses izveidot stratēģiskus, ar ekonomiku un enerģētiku saistītus kontaktus ar Ķīnu; uzskata, ka ir svarīgi, lai ciešākas attiecības starp Pakistānu un Ķīnu stiprinātu ģeopolitisko stabilitāti Dienvidāzijā;

14. pieņem zināšanai Pakistānas centienus iegūt pilntiesīgas locekles statusu Šanhajas Sadarbības organizācijā (SCO) kā pozitīvu apliecinājumu šīs valsts mērķim vairāk iesaistīties daudzpusējās iniciatīvās; tomēr norāda, ka nepastāv nekādi oficiāli SCO un ES sadarbības mehānismi, un vērs uzmanību uz atšķirībām minēto pušu tiesiskajā regulējumā un viedokli par globāliem jautājumiem;

15. pauž bažas par ziņojumiem, ka Pakistāna apsver iespēju eksportēt kodolieročus uz trešām valstīm; sagaida, ka ES un tās dalībvalstis, neskatoties uz šādu ziņojumu oficiālu noliegšanu, Pakistānai skaidri norādīs, ka kodolieroču eksports nav pieņemams; aicina Pakistānu kā kodolieroču valsti ar likumu aizliegt jebkādu ar kodolieročiem saistītu materiālu vai zinātnības eksportu un aktīvi piedalīties starptautiskos centienos novērst kodolieroču izplatīšanu; uzskata, ka Pakistānas un Indijas pievienošanās Neizplatīšanas līgumam (NPT) apliecinātu stingru apņemšanos ievērot mierīgu reģionālu līdzāspastāvēšanu un ārkārtīgi veicinātu visa reģiona drošību;

16. uzskata, ka cīņa pret ekstrēmismu un radikālismu ir tieši saistīta ar spēcīgākiem demokrātiskiem procesiem, un atkārtoti norāda uz ES lielo ieinteresētību un nepārtraukto atbalstu demokrātiskai, drošai un labi pārvaldītai Pakistānai ar neatkarīgu tiesu sistēmu un labu pārvaldību, kurā tiek ievērots tiesiskums un cilvēktiesības, kurai ir draudzīgas attiecības ar kaimiņvalstīm un kuras ietekmei reģionā ir stabilizējošs efekts;

17. atgādina, ka ES un Pakistānas attiecības tradicionāli ir veidojušās, pamatojoties uz sistēmu, kas vērsta uz attīstību un tirdzniecību; augstu vērtē ievērojamo un ilgstošo ieguldījumu, ko devusi ES sadarbība attīstības un humānās palīdzības jomā, un atzinīgi vērtē lēmumu dot Pakistānai iespēju no 2014. gada izmantot ES GSP+ sniegtās priekšrocības; aicina Pakistānu pilnībā ievērot ar to saistītos nosacījumus un aicina Komisiju garantēt, ka ciešāku uzraudzību īsteno tieši tā, kā to paredz jaunā GSP regula, un uzsver, ka sadarbībai — jo īpaši tādās jomās kā izglītība, demokrātijas veidošana un pielāgošanās klimata pārmaiņām — arī turpmāk būtu jāpievērš galvenā uzmanība;

18. pauž pārliecību, ka ES un Pakistānas attiecībām jāklūst nopietnākām un vispusīgākām, attīstot politisko dialogu un tādējādi saglabājot savstarpēji ieinteresētu līdzvērtīgu partneru attiecības; šajā sakarībā atzinīgi vērtē attiecību stiprināšanas piecu gadu plāna pieņemšanu un ES un Pakistānas stratēģiskā dialoga uzsākšanu, kas apliecina politiskās un drošības sadarbības pieaugošo nozīmi, tostarp tādās jomās kā pretterorisma politika, atbruņošanās un ieroču neizplatīšana, kā arī migrācija, izglītība un kultūra; tomēr sagaida lielāku progresu visās attiecību stiprināšanas plāna jomās;

Trešdiena, 2014. gada 12. marta

19. mudina gan ES, gan Pakistānu sadarboties īstenošanas procesā un regulāri novērtēt paveikto, ilgtermiņā nostiprinot abu pušu dialogu;

20. uzskata, ka Pakistānas demokrātiskās pārejas process ES ir sniedzis iespēju divpusējās attiecībās un palīdzības sniegšanā izmantot precīzāku politisko pieeju; uzskata, ka ES, sniedzot atbalstu Pakistānai, par prioritāti būtu jāuzskata demokrātisko institūciju konsolidēšana visos līmeņos, valsts spēju un labas pārvaldības nostiprināšana, tiesību aktu efektīvas piemērošanas un civilu preterorisma struktūru veidošana, tostarp neatkarīga tiesu sistēma, kā arī pilsoniskās sabiedrības un plašsaziņas līdzekļu brīvības veicināšana;

21. šajā sakarībā atzinīgi vērtē jau spēkā esošās visaptverošās demokrātijas atbalsta programmas, kas saistītas ar ES vēlēšanu novērošanas misiju 2008. gada un 2013. gada ieteikumiem;

22. aicina EĀDD un Komisiju attiecībā uz Pakistānu īstenot niansētu un daudzdimensionālu politiku, kurā būtu apvienoti visi ES rīcībā esošie instrumenti, piemēram, politiskais dialogs, sadarbība drošības jomā un tirdzniecība un palīdzība, atbilstoši ES vispusīgajai pieejai ārējās darbības jomā un ņemot vērā gatavošanos nākamajai ES un Pakistānas augstākā līmeņa sanāksmei;

23. turklāt prasa EĀDD, Komisijai un Padomei nodrošināt, ka ES politika attiecībā uz Pakistānu tiktu skatīta attiecīgajā kontekstā un tiktu iekļauta plašākā šim reģionam paredzētā stratēģijā, tādējādi nostiprinot ES intereses visā Dienvidāzijā un Vidusāzijā; uzskata, ka ir svarīgi, lai ES divpusējās attiecības ar Pakistānu un tās kaimiņvalstīm, jo īpaši Indiju, Ķīnu un Irānu, tiktu izmantotas arī uz Afganistānu attiecināmas politikas apspriešanai un koordinēšanai nolūkā nodrošināt mērķtiecīgu pieeju; šajā sakarībā uzsver nepieciešamību pēc lielākas ES un ASV politikas saskaņošanas un dialoga par reģionālajiem jautājumiem;

24. uzskata, ka ES un Pakistānas attiecību nākotne būtu jāapsver arī saistībā ar ES aizvien pieaugošo instrumentu kopumu, kas ir iestāžu rīcībā attiecību stiprināšanai ar trešām valstīm, jo īpaši izmantojot stratēģiskās partnerības instrumentus; atkārtoti aicina konceptuāli uzlabot stratēģiskās partnerības instrumentus un noteikt skaidrākus un konsekventākus kritērijus, pēc kuriem cita starpā novērtēt arī to, vai un ar kādiem nosacījumiem Pakistāna kaut kad nākotnē varētu kļūt par ES stratēģisko partneri;

25. atkārtoti stingri norāda, ka progress divpusējās attiecībās ir saistīts ar cilvēktiesību situācijas uzlabošanu Pakistānā, jo īpaši attiecībā uz piespiedu darbu, bērnu darbu un cilvēktirdzniecības izskaušanu, ar dzimumu saistītas vardarbības mazināšanu, sieviešu un meiteņu tiesību stiprināšanu, tostarp uzlabojot izglītības pieejamību, vārda brīvības un plašsaziņas līdzekļu neatkarības nodrošināšanu, iecietības veicināšanu un neaizsargātu minoritāšu aizsardzību, efektīvi cīnoties pret jebkādu diskrimināciju; atzīst, ka šajā nolūkā ir jāizbeidz nesodāmības kultūras pastāvēšana un visos līmeņos ir jāizveido uzticama un visiem pieejama tiesību un tiesu sistēma;

26. vēl aizvien pauž dziļas bažas par sieviešu izglītības kvalitāti un saistībā ar to — viņu satraucošo stāvokli vairākās Pakistānas daļās; aicina uz konkrētiem un iedarbīgiem pasākumiem, lai tiktu ievērotas sieviešu pamattiesības sabiedrībā, tostarp ieviešot tiesību aktus pret vardarbību ģimenē un veicot pasākumus, lai uzlabotu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu saistībā ar slepkavībām ģimenes goda dēļ un uzbrukumiem ar skābi, un pārskatot tiesību aktus, kas veicina nesodāmību; norāda, ka ir nepieciešams nodrošināt labāku izglītības pieejamību, sieviešu labāku integrāciju darba tirgū un mātes veselības aprūpes uzlabošanu;

27. atkārtoti pauž dziļas bažas, ka Pakistānas likumi par zaimošanu, kuri var paredzēt nāvessodu un kurus bieži izmanto, lai attaisnotu cenzūru, kriminālatbildības noteikšanu, vajāšanu, kā arī noteiktos gadījumos politisko un reliģisko minoritāšu pārstāvju slepkavības, ir līdzekļi, kurus var ļaunprātīgi izmantot un kuri ietekmē visu reliģisko pārliecību cilvēkus Pakistānā; uzsver, ka, atsakoties veikt reformas zaimošanas likumos vai atcelt tos, minoritāšu kopienām tiek radīta vide, kurā tās pastāvīgi ir neaizsargātas; aicina Pakistānas valdību ieviest šo likumu izmantošanas moratoriju, kas būtu pirmais solis virzībā uz to pārskatīšanu vai atcelšanu, un izmeklēt iebiedēšanas, draudu un vardarbības gadījumus pret kristiešiem, ahmadiešiem un citām neaizsargātajām grupām un attiecīgā gadījumā ierosināt lietu par tiem;

Trešdiena, 2014. gada 12. marta

28. aicina konkrēti Pakistānas iestādes apzināt un tiesāt vardarbības veicinātājus vai tos, kas atbildīgi par vardarbīgajiem uzbrukumiem skolām vai minoritāšu grupām, piemēram, šiītiem un tostarp hazariešu kopienai, ahmadiešiem un kristiešiem, un uzdot drošības spēkiem aktīvi aizsargāt tos, pret kuriem vērsti ekstrēmistu grupu uzbrukumi; pieņemt likumus pret vardarbību ģimenē; izbeigt piespiedu pazušanas, sodīšanu ar nāvi bez tiesas sprieduma un patvaļīgu aizturēšanu, jo īpaši Beludžistānā;
29. nosoda visus uzbrukumus Pakistānā dzīvojošiem kristiešiem un citām reliģiskajām minoritātēm un sagaida, ka Pakistāna pastiprinās reliģiskās un ticības brīvības saglabāšanas centienus, tostarp mīkstinot stingros tiesību aktus, kas vērsti pret zaimošanu, un darbu pie nāvessoda atcelšanas;
30. atzinīgi vērtē likumprojekta pieņemšanu 2012. gadā, lai izveidotu Valsts cilvēktiesību komisiju, un mudina valdību izveidot šo komisiju, lai tā varētu sākt darbu;
31. norāda, ka ES ir būtiskākais Pakistānas preču eksporta partneris (22,6 % 2012. gadā); pauž uzskatu, ka ES sniegtajam ar tirdzniecību saistītajam atbalstam Pakistānai būtu jāveicina produkcijas veidu, tostarp apstrādes, dažādošana un attīstība, jānodrošina palīdzība reģionālajai integrācijai un tehnoloģiju nodošanai, jāpalīdz veicināt vietējās ražošanas jaudas izveidi vai izstrādi, un jāsamazina ienākumu nevienlīdzība;
32. atgādina, ka ES GSP+, kuru Pakistānai piemēro no 2014. gada, attiecinās tikai uz valstīm, kuras ir uzņēmušās saistības ievērot starptautiskās cilvēktiesības, darba tiesības un konvencijas vides un labas pārvaldības jomā; īpaši uzsver Pakistānas pienākumus saskaņā ar VIII pielikumā norādītajām konvencijām un atgādina Komisijai, ka tai ir jāuzrauga minēto pienākumu efektīva izpilde; turklāt atgādina, ka gadījumos, kad valsts neievēro saistības, ko tā uzņēmusies, GSP+ piemērošana uz laiku tiek pārtraukta;
33. aicina Pakistānas varas iestādes veikt efektīvus pasākumus, lai īstenotu 36 SDO konvencijas, kuras valsts ir ratificējusi, lai jo īpaši nodrošinātu arod biedrību darbību, uzlabotu darba apstākļus un drošības standartus, izskaustu bērnu darbu un novērstu smagākos izmantošanas veidus, ar kuriem saskaras trīs miljoni māsājniecībās nodarbinātu sieviešu;
34. aicina Pakistānas valdību ievērot solījumu iesaistīties SDO/SFK ierosinātajā Darba apstākļu uzlabošanas programmā, lai paātrinātu darba ņēmēju veselības un drošības standartu uzlabojumus; aicina visas par "Ali Enterprises" apģērbu fabrikā notikušo ugunsgrēku tieši vai netieši atbildīgās personas, tostarp iesaistīto revīzijas uzņēmumu "Social Accountability" un Eiropas mazumtirdzniecības uzņēmumus, beidzot izmaksāt ugunsgrēkā izdzīvojušajiem pilna apmēra, ilgtermiņa un taisnīgas kompensācijas;
35. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Pakistānas valdībai un nacionālajai asamblejai, Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos un dalībvalstu valdībām.
-